

det ærede Medlem, gaar ud paa, at de daarlige Kræfter ere blandt de Uformuende, de gode ere de, der betale Skat; vi foreslaa da at sætte dem ind i Sogneraad og Amtsraad, og dog er han ikke tilfreds. Saa siger han videre, at der er en stærk Uklarhed tilstede, om denne Valgbarhedsænsus ikke ogsaa skal gjælde for Kjøbenhavn. Det forekommer mig, at vi kunne tilbagevise en saadan Udtalelse, thi det viste sig ved forrige Behandling, at, da jeg havde forklaret ærede Medlemmer, ogsaa dem, der stode imod vort Forslag, at de ikke havde læst rigtig, erkjendte de deres Misforstaaelse, og det har den, der har stillet det nuværende Forslag, ogsaa erkjendt ved at tie stille til min Opklaring af dette Spørgsmaal. Det ærede Medlem skulde derfor ikke komme tilbage til dette nu, saa meget mindre som i alt Fald Forholdet med Hensyn til Borgerrepræsentationen maa være fuldkommen klart og tydeligt selv for den mest overfladiske Læser ved den nuværende Uffattelse, hvor det hedder: „Valgbar til Borgerrepræsentationen i Kjøbenhavn samt til den større Del af Byraadet osv.“, og saa vil det ærede Medlem dog tale imod vort Forslag, fordi det Spørgsmaal skulde staa uklar, om der ikke skal være Valgbarhedsænsus i Kjøbenhavn. Jeg forstod i Dvrigt slet ikke det ærede Medlem; jeg veed ikke, om han talte for eller imod Forslaget. Han klagede dernæst meget over den aarlige Fornyeelse af Borgerrepræsentationen; men vi have jo faaet vedtaget i vort Forslag sidst, at Borgerrepræsentationen skal fornyes ved 3 Valg, altsaa hvert andet Aar med 12 hver Gang, i Stedet for at der nu vælges 6 hvert Aar. Vi ville altsaa det Samme, som det ærede Medlem foreslaar, og om hvis Rigtighed det ærede Medlem er overbevist; men desuagtet stemmer han imod vort Forslag. Det ærede Medlem fortæller os, at Kjøbenhavn vil blive bittert skuffet ved denne Rigsdagssession, dersom vi ikke gaa den af ham antydede Vej; men dertil vil jeg sige, at det vil ikke være første Gang, at Kjøbenhavnerne ere blevne bittert skuffede ved en Rigsdagsafsamling over Folkethingsafstemning; dersom man skulde tro deres Organer, have de været i denne Stilling næsten stadig siden 1849. Den Sag tror jeg ikke, vi skulle lade

os forstyre af. Ville Kjøbenhavnerne have Fremfærd i denne eller hin Retning, saa lad dem se at faae Medlemmer til at sidde her, som ikke altid stemme imod os! Saa vil Kjøbenhavn ogsaa faae at se, at det ikke bliver saa lidt skuffet som nu. Jeg skal endelig gjøre opmærksom paa, at det ærede Medlem sagde: Men, hvad om vi gaa ned til 400 Rd. i Indtægt, saa er der derved alligevel Mangler. Men det ærede Medlem har vistnok slet ikke læst vort Forslag, thi han tager fuldstændig feil; vi tale ikke om 400 Rd. i Indtægt, men blot om Bidrag til Kommunen i et Aar, uanset ved hvilken Skat det fremkommer, ved andre Kommunestatter eller Indtægtskat, naar der blot svares Noget til Kommunen (H. C. D. Müller: Det blev benegtet forleden). Jeg veed ikke, at Noget har benegtet det. Det ærede Medlem maa have hørt feil, som han har læst feil, det er lige galt. Sagen er, hvad der staar i Forslaget, og der er det ganske simpelt. Det er konsekvent med Hensyn til Valgbarhedsænsus, derfor taler han derimod; det er konsekvent med Hensyn til Forøgelsen af Repræsentationen, derfor taler han derimod; det er konsekvent med Hensyn til Principet for den kommunale Beskatning, derfor taler han derimod. Jeg vender mig nu til den ærede Minister. Det glæder mig i Dvrigt, at han ligner sig selv, det vil sige i sin nuværende Stilling som Minister, thi jeg veed nok, at han tidligere som Rigsdagsmand havde en anden Betragtning af Valgbarhedsænsus og Valgretsænsus, end han nu har. Men naar den ærede Minister siger, at Valgbarhedsænsus er almindelig fordømt, tager han meget feil. Jeg tror tværtimod, at jeg er fuldt berettiget til at sige i denne Sal, at den er almindelig anerkjendt, thi Flertallet af os anerkjendte den forleden Dag. Vi høre saa lidt fra vore Modstanderes Side, naar der er Noget, som de ikke kunne lide, og de ville have Andre med sig: Det skal man ikke tage Notits af, at Flertallet i Folkethinget har vedkjendt sig; thi naar visse Lag i Samfundet ikke synes om det, hedder det alligevel, at det er almindelig fordømt. Jeg siger nu, at det er almindelig anerkjendt, at det har faaet almindelig Bekræftelse, og at det vist om lidt faar en